

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2780/2020
18.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић чланова већа, у парници тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Младен Симић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић адвокат из ..., ради поделе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1007/19 од 19.02.2020. године, у седници већа која је одржана дана 18.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 1007/19 од 19.02.2020. године у другом и трећем ставу изреке предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 910/15 од 01.09.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилња тражила да се утврди да је власник $\frac{1}{2}$ идеалног дела стамбене зграде – куће на адреси у ..., у улици ... број ..., са новом кућом од око 400 м² која се налази на кат. парцели ... КО ... по структури П+1, која је укњижена на име туженог, а по основу стицања заједничке имовине у брачној заједници са туженим, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилња је обавезана да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 73.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1007/19 од 19.02.2020. године, ставом првим и другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 910/15 од 01.09.2016. године и пресуђено тако што је утврђено да тужилња има право својине по основу стицања заједничке имовине у браку са туженим на $\frac{1}{2}$ идеалног дела стамбене зграде – куће на адреси у ..., у улици ... број ... са новом кућом од око 400 м² која се налази на кат. парцели ... КО ..., која је по структури П+1, укњижена на име туженог, те да се наведени део непокретности издвоји из власништва туженог и преда у државину тужилњи у року од 15 дана по пријему пресуде (став 2.). Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилњи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 157.770,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је дала одговор на ревизију туженог.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Из списка произлази да је брак странака трајао 15 година, да је тужилца за време трајања брака у краћем периоду била у радном односу али је све време водила домаћинство, чувала и старала се о двоје малолетне деце, водила их на разне школске и рекреативне активности. Тужени је радио у фирми и остваривао зараду. Кућа у ..., која је на име туженог, купљена је и адаптирана током трајања брака странака. Тужени је од родитеља добио још једну кућу у ..., а током брака дата су новчана средства за делимичну изградњу куће у ..., на плацу мајке тужилце, у износу око 9.000-10.000 евра. Путничко возило из брачне заједнице остало је тужилци, а заједнички изнајмљени стан у ..., реновиран у заједници, остао је на коришћење тужилци и заједничкој деци, са свим стварима у њему. Животно осигурање које је од почетка трајања брака тужени уплаћивао на рачун тужилце у износу од 17.590,48 евра остало је на коришћење тужилци. У поступку медијације пред органима у ..., упућен је допис од 18.01.2012. године пуномоћника овде тужилце и пуномоћнику овде туженог, у коме је наведено да су предлагачу, тужилци у овој парници, кућу у ... поклонили родитељи и да је противпредлагач, тужени у овој парници, искључиви власник куће у ... и још једне куће у ... за чију градњу је подигнут кредит код „...“.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев, са образложењем да је међу парничним странкама постигнут усмени договор о подели заједничке имовине стечене у браку ,на основу кога је тужилца изјавила да јој не треба ништа у ... а да је тужени, да би се обезбедио, започео изградњу куће у ... која се води на име мајке тужилце, да је био договор да тужилца не тражи ништа од куће у ..., а да он не тражи ништа од осигурања, на шта упућује и допис од 18.01.2012. године поднет у поступку медијације пред органима у..., због чега је одбио тужбени захтев.

Поступајући по налогу из решења Врховног касационог суда Рев 2712/2017 од 26.09.2017. године, другостепени суд је, после одржане расправе, у смислу одредбе члана 383. став 3. ЗПП, усвојио тужбени захтев са образложењем да је утврдио да странке нису постигле усмени договор о подели имовине стечене током трајања брака, на шта указују судски поступци који се воде између њих у ..., а поднесак адвоката тужилце од 18.01.2012. године којим се констатује да су кућу у ... предлагачу поклонили родитељи и да је противпредлагач искључиви власник још једне куће у ... за чију градњу је подинут кредит код „...“, не представља доказ о постојању усменог споразума супружника о подели заједничке имовине, нарочито имајући у виду изјаву туженог саслушаног као странка, да је такву изјаву тужилца дала како би добила од њега издржавање, због чега суд није поклатио веру исказу туженог, јер је контрадикторан сам себи и писаним доказима, као и исказу тужилце коме је суд поклатио веру, па с обзиром да из изведених доказа није утврђено да су странке постигле усмени договор о деоби заједничке имовине стечене током трајања брака, то

је допринос странака сходно одредби члана 180. став 2. Породичног закона једнак у стицању имовине која је предмет овог поступка.

Међутим, од стране другостепеног суда учињена је битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 398. став 2. ЗПП на коју се тужени у ревизији основано позива.

Одредбом члана 398. став 2. ЗПП прописано је да је првостепени суд дужан да изведе све парничне радње и расправи сва спорна питања на која је указао другостепени суд у свом решењу.

Одредбом члана 419. ЗПП прописано је ако у члану 403. до 418. овог закона није другачије прописано у поступку поводом ревизије сходно се примењују одредбе чланова, између осталих, чланова 395. до 398. овог закона.

Врховни касациони суд је у решењу Рев 2712/2017 од 26.09.2017. године навео да је другостепени суд ценио исказе парничних странака, а да није отворио расправу нити је саслушао странке, те ако је сматрао да изјава од 18.01.2012. године није довољна као доказ о постојању усменог споразума о подели заједничке имовине, а тужени није предложио друге доказе да је постигнут усмени споразум, да терет доказивања тих чињеница лежи на туженом, да је могуће да (ако нема других доказа) постојање одређене чињенице утврдити изузетно само на основу једног доказа –исказа туженог јер процесни закон не садржи правило о нужности постојања више доказних средстава за утврђивање одређене спорне чињенице.

Другостепени суд је, поступајући по примедбама Врховног касационог суда из решења Рев 2712/2017 од 26.09.2017. године, заказао расправу пред другостепеним судом и извео доказ читањем записника о саслушању сведока и странака, после чега је укинуо првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев, са образложењем да из изведених доказа није утврђено да су странке постигле усмени договор о деоби заједничке имовине стечене током трајања брака.

Међутим, другостепени суд није извео све парничне радње (саслушао парничне странке) нити је расправио сва спорна питања, пре свега није утврдио укупну имовинску масу која постоји у часу престанка брачне заједнице, и шта од те имовине представља посебну имовину брачних другова коју треба издвојити из укупне имовинске масе, па сва она имовина која преостане представља заједничку имовину у смислу одредбе члана 171. став 1. Породичног закона, те да ли је постигнут споразум о деоби тако имовине парничних странака стечене током трајања брака, па уколико оцени да не постоји, да сагласно одредби члана 180. Породичног закона утврди допринос сваког брачног дуга у стицању заједничке имовине.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 415. став 1. ЗПП укинута је другостепена пресуда и предмет враћен истом суду на поновно суђење.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић